

การวิจัยนัยยะทางสุนทรียภาพและภาษาทางศิลปะของศิลปะเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉิน

A Study of the Aesthetic Implications and Artistic Language of Liu Yucen's Ceramic Art

ถึง จา^{1*} เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์² และภรดี พันธุ์ภากร³
Ting Zha^{1*} Sakesan Tanyapirom² and Poradee Punthupakorn³

บทคัดย่อ

การวิจัยนัยยะทางสุนทรียภาพและภาษาทางศิลปะของศิลปะเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉินมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สุนทรียภาพและภาษาทางศิลปะของผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉิน งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยเอกสารและวิธีการสำรวจภาคสนามในการวิเคราะห์ จากผลการวิเคราะห์ค้นพบว่า การแสดงออกทางสุนทรียภาพในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉิน แสดงออกบนพื้นฐานของวิธีการดั้งเดิม ผ่านการควบคุมการเผาที่แม่นยำและการนำวัสดุใหม่มาใช้ รวมถึงการประยุกต์ศิลปะแบบข้ามสาขา ทำให้เห็นฉายได้สะท้อนเอกลักษณ์ใหม่ทั้งในด้านของภาษาภาพและพลังของการแสดงออก ภาษาทางศิลปะสะท้อนให้เห็นผ่านเทคนิคต่าง ๆ เช่น สีส้น ฝีแปรง การจัดองค์ประกอบภาพและวัสดุ รวมถึงการอธิบายเชิงลึกเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาของศิลปะเครื่องเคลือบร่วมสมัย กลยุทธ์การสร้างสรรคสำหรับทักษะแบบดั้งเดิม และเส้นทางการบูรณาการของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ผลของงานวิจัยนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาศิลปะเครื่องเคลือบ ทำให้ผู้คนเข้าใจสุนทรียศาสตร์ในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉินให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลอ้างอิงและแนวทางสำคัญสำหรับผู้ศึกษาผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉินได้อีกด้วย

คำสำคัญ: หลิวหยู่เฉิน ศิลปะเครื่องเคลือบ ความหมายแฝงทางสุนทรียภาพ ภาษาทางศิลปะ การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

^{1*} สาขาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Visual Arts, Art of Design and Cultural Management Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University
E-mail: 510106262@qq.com

² สาขาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Visual Arts, Art of Design and Cultural Management Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University
E-mail: sakesan@go.buu.ac.th

³ สาขาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Visual Arts, Art of Design and Cultural Management Program, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University
E-mail: poradee@buu.ac.th

*Corresponding author

Abstract

This study aims to examine the aesthetic implications and artistic language of Liu Yucen's ceramic art. Documentary research and field investigation were employed as the main research methods. The findings indicate that the aesthetic expression of Liu Yucen's ceramic works is rooted in traditional techniques while being further enriched through precise firing control, the use of new materials, and the integration of cross-disciplinary artistic practices. These approaches have endowed famille-rose ceramic art with a renewed visual language and expressive vitality. The artistic language of Liu Yucen's works is manifested through such elements as color, brushwork, composition, and materials. The study also offers an in-depth discussion of the developmental direction of contemporary ceramic art, creative strategies for the revitalization of traditional craftsmanship, and pathways for the integration of cultural and creative industries. The findings are of considerable significance to the development of ceramic art, as they contribute to a deeper understanding of the aesthetics of Liu Yucen's ceramic works. Moreover, this study provides valuable references and guidance for scholars and practitioners interested in the study of Liu Yucen's ceramic art.

Keywords: Liu Yucen, Ceramic Art, Aesthetic Implications, Artistic Language, Product Design, Creative Culture

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาเครื่องเคลือบจีนนั้นมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน ตั้งแต่การเผาเครื่องเคลือบที่เก่าแก่ที่สุดในช่วงยุคหินใหม่ ไปจนถึงการประดิษฐ์เครื่องเคลือบและการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย นอกจากนี้เทคโนโลยีและศิลปะยังมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องอีกด้วย ในกระบวนการปรับให้เข้ากับความต้องการด้านการอยู่รอดและการใช้ชีวิตของผู้คน ทำให้ประเภทของการเผาผลิเครื่องเคลือบเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและคุณภาพภายในยังคงได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง กระบวนการเปลี่ยนแปลงการผลิตเครื่องเคลือบจากวัตถุดิบไปสู่เครื่องใช้ จะต้องทำให้สำเร็จผ่านการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกัน ซึ่งเป็นกระบวนการของผู้ผลิตวัสดุ นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการในการพัฒนาสร้างสรรค์และค่อย ๆ สร้างงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมอีกด้วย จากประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องเคลือบโบราณ ทำให้ศิลปินเห็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบในสมัยนั้น ความกล้าหาญของราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น ความยิ่งใหญ่และมีอำนาจของราชวงศ์สุยและราชวงศ์ถัง ความสง่างามในสมัยราชวงศ์ซ่ง ความประณีตในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง ทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ภายในขั้นตอนทางประวัติศาสตร์ที่เปล่งประกายด้วยความรุ่งโรจน์แห่งยุคสมัย (Cheng, 2024)

เทคนิคการตกแต่งเครื่องเคลือบของจีนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยจำแนกเป็นการวาดภาพสีแบบบนเคลือบ (Overglaze) และการวาดภาพสีแบบใต้เคลือบ (Underglaze) ซึ่งเฟินฉ่าย (粉彩) ถูกจัดให้อยู่ในการวาดภาพสีแบบบนเคลือบ นับตั้งแต่เฟินฉ่ายถือกำเนิดขึ้นในรัชสมัยคังซี ตำแหน่งของการตกแต่งสีเคลือบที่เป็นกระแสหลักได้รับการสร้างขึ้นอย่างเป็นทางการในรัชสมัยหย่งเจินและเฉียนหลง (Xiong & Xiong, 2022) ในด้านงานหัตถกรรม จึงต่อเจินยังคงรักษารูปแบบการวาดภาพแบบดั้งเดิมไว้มากที่สุด ในช่วงปลายราชวงศ์ชิงและสาธารณรัฐจีน เทคโนโลยีการตกแต่งเครื่องเคลือบมีการเสื่อมถอย แต่เทคนิคการตกแต่งแบบเฟินฉ่าย กลับถือกำเนิดขึ้น เช่น “แปดสหายแห่งจูซาน” (珠山八友) พวกเขามีส่วนร่วมในวงการศิลปะเครื่องเคลือบของเจี๋ยเต๋อเจินมาเกือบร้อยปี ในช่วงเวลาดังกล่าว ประชาชนชาวจีนกำลังอยู่ในยุคแห่งความปั่นป่วนของ “ประเทศชาติถูกทำลาย ครอบครัวพังทลาย” บนพื้นฐานของการสืบทอดเทคนิคเครื่องเคลือบอันยอดเยี่ยมของเจี๋ยเต๋อเจิน หลิวหยู่เฉิน (刘雨岑) เป็นผู้ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อยในกลุ่ม “แปดสหายแห่งจูซาน” ในสมัยสาธารณรัฐจีน ถือได้ว่าเป็นช่วงต้นของการสร้างสรรค์ของศิลปิน นั่นคือตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920

ถึง ค.ศ. 1940 (Zhu, 2007) รูปแบบการสร้างสรรค์ของหลิวหยูเฉินในช่วงต้น คล้ายกับรูปแบบการสร้างสรรค์ของ ภาพวาดดอกไม้และนกบนเครื่องเคลือบเฟิ่นฉ่ายใหม่อื่น ๆ ในสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรูปแบบแบบดั้งเดิม การสร้างสรรค์ได้สืบทอดลักษณะร่วมกันของเฟิ่นฉ่ายใหม่ ซึ่งผสมผสานเทคนิคเฟิ่นฉ่ายแบบดั้งเดิมกับภาพวาดดอกไม้ และนกของจีน ผสมผสานการวาดภาพแบบกบฏและการวาดภาพแบบเสี่ยวอี้ เส้นและสีมีความพิถีพิถัน ภาพดอกไม้และ นกมีความละเอียดประณีตและความสวยงาม ขณะเดียวกัน การวางเค้าโครงที่มีความสดใสและความสง่างาม ลีลา การวาดมีความกระชับและเรียบง่าย แสดงให้เห็นถึงทักษะดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยม เทคนิคของหลิวหยูเฉินผสมผสานระหว่าง ความดั้งเดิมกับความทันสมัย ก่อตัวเป็นรูปแบบศิลปะเฉพาะตัว ผลงานของศิลปินมีทั้งเส้นของฟูกันและหมึกแบบ ดั้งเดิมและจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมที่ทันสมัย จึงได้รับความชื่นชมจากผู้รักงานศิลปะอย่างลึกซึ้ง

บนพื้นฐานของการสืบทอดเทคนิคการวาดภาพดอกไม้และนกแบบไร้หมึกฟูกันของหลิวหยูเฉินได้สร้างเทคนิค “ดอกท้อแต่ม่น้ำ” ขึ้น และก่อตัวขึ้นเป็นสำนักใหม่ของภาพวาดดอกไม้และนกที่มีเอกลักษณ์ “ดอกท้อแต่ม่น้ำ” เฟิ่นฉ่าย แสงหาแบบศิลปะของภาพวาดดอกไม้และนกแบบไร้หมึกฟูกันตามรูปแบบการวาดภาพของหยุนหนานเถียน (恽南田) เน้นอนว่าขณะที่แสวงหาความสนใจของ “ดอกท้อแต่ม่น้ำ” เฟิ่นฉ่ายนั้นก็มีลักษณะพิเศษทางสุนทรียภาพของมวลชนเช่นกัน มิใช่เพียงแค่ความชื่นชมเท่านั้น ดังนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเป็นลักษณะพิเศษทางสุนทรียภาพที่โดดเด่นของ “ดอกท้อแต่ม่น้ำ” เฟิ่นฉ่ายที่ผู้ชมทุกชนชั้นสามารถชื่นชมร่วมกันได้ ด้วยเหตุนี้ หลิวหยูเฉินได้อาศัยทักษะอันลึกซึ้งของศิลปิน ซึ่งไม่เพียงแต่ ยึดความดั้งเดิมเท่านั้นแต่ยังสร้างสรรค์เทคนิคการตกแต่ง “ดอกท้อแต่ม่น้ำ” ขึ้นอีกด้วย (Xu, 2023) ทำให้เทคนิคเฟิ่นฉ่าย ของศิลปินบรรลุถึงจุดสูงสุดทางศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปลายของการปฏิวัติวัฒนธรรม หลิวหยูเฉินมีบทบาท สำคัญในการสร้างสรรค์ภาพวาดบนเครื่องเคลือบ 7501 นอกจากนี้ เครื่องเคลือบ 7501 ซึ่งเป็นผลงานโด่งดังที่สุดของ เครื่องเคลือบสีแดงสำหรับราชสำนัก เป็นผลผลิตจากการผสมผสานระหว่างเจตจำนงของชาติและฝีมือช่างในช่วงเวลา ทางประวัติศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจง และได้สะท้อนความทรงจำและความหมายทางอารมณ์อันพิเศษของยุคนั้น รวมถึง แสดงให้เห็นว่าศักยภาพด้านการจัดการและเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบจีนยุคใหม่ในการรวมทรัพยากรเพื่อ บรรลุเป้าหมายสำคัญ และหลิวหยูเฉิน ในฐานะที่เป็นสมาชิกหลักของแปดสหายแห่งจูชาน เป็นผู้สร้างเทคนิค “ดอกท้อ แต่ม่น้ำ” โดยได้รับแรงบันดาลใจจากวิธีการวาดภาพแบบไร้โครงร่างของจีน เขาเปลี่ยนวัสดุจากสีน้ำมันแบบดั้งเดิมมาใช้ สีน้ำแทน และใช้วัสดุสีขาวใสมาแต่ม่น้ำเพื่อจัดรูปทรงกลีบดอกก่อนที่จะลงสีน้ำ ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดูเหมือนเป็น ธรรมชาติ นุ่มนวล และละเอียดอ่อน ซึ่งสิ่งนี้แตกต่างจากการวาดเส้นและการวาดภาพแบบดั้งเดิม ทำให้การวาดภาพบน เครื่องเคลือบมีความคล้ายคลึงกับความรู้สึกการวาดภาพบนกระดาษชวน ซึ่งเป็นรากฐานทางเทคนิคที่สำคัญสำหรับการ ตกแต่งบนเครื่องเคลือบ 7501 และแนวคิดทางเทคนิคของศิลปินช่วยส่งเสริมการปรับปรุงสูตรเครื่องเคลือบ 7501 ให้เหมาะสม โดยใช้วัสดุสีที่มีความสดใส และใช้เทคนิคการวาดที่มีการเปลี่ยนสีที่นุ่มนวลในกลีบดอก ซึ่งทำให้เทคนิค การวาดภาพบนเครื่องเคลือบมีคุณภาพมากขึ้น และกลายเป็นหนึ่งในลักษณะเด่นที่ทำให้เครื่องเคลือบ 7501 แตกต่าง จากเครื่องเคลือบอื่นๆ

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาวิวัฒนาการของผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉิน

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์สุนทรียภาพและภาษาศิลปะในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉิน

1.3 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก ซึ่งรวมถึงวิธีการวิจัยเอกสารและการวิจัยภาคสนาม เพื่อศึกษา ผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉิน และวิเคราะห์สุนทรียภาพและภาษาทางศิลปะของผลงานเหล่านี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา: เนื้อหาของการวิจัยนี้ดำเนินการวิเคราะห์เทคนิค กระบวนการ และวัสดุที่ใช้ใน ผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉิน การวิเคราะห์ครั้งนี้จะประยุกต์ใช้ทฤษฎีศิลปะเครื่องเคลือบ ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ของจิตรกรรมจีนและหลักการศิลปะประยุกต์

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่: จิ่งเต๋อเจิ้น จิ่งเต๋อเจิ้นเป็นเมืองที่รวบรวมการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องเคลือบ และยังมี ประชากรที่ทำงานด้านการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องเคลือบมากที่สุด จากข้อมูลอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 2024-2025

พบว่ามียานชนผู้คนประมาณ 150,000 คนทำงานเกี่ยวกับเซรามิกในเมืองจิ่งเต๋อเจิน ซึ่งรวมถึงช่างฝีมือเซรามิกประมาณ 44,000 คน ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสี่ของจำนวนประชากรในเมืองจิ่งเต๋อเจิน และมีผู้ที่ย้ายมาอยู่เมืองจิ่งเต๋อเจินเพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะเกือบ 100,000 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเซรามิกระดับนานาชาติมากกว่า 5,000 คนในช่วงที่มีจำนวนมากที่สุด ทำให้เกิดเป็นเมืองที่มีประชากรที่ทำงานด้านการสร้างสรรค์ศิลปะเครื่องเคลือบมากที่สุดในโลก การวิจัยครั้งนี้จะเน้นศึกษาเมืองจิ่งเต๋อเจินเป็นพื้นที่หลักเพื่อศึกษาผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน (“Revival of China”, 2024)

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา: ค.ศ. 1912 ถึง ค.ศ. 1969 เป็นช่วงเวลาตั้งแต่การสร้างสรรค์จนถึงการพัฒนาผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาผลงานเครื่องเคลือบหลิวหยูเจิน ประการแรกทำความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิหลังและชีวิตของหลิวหยูเจินก่อน ประการที่สอง ดำเนินการวิเคราะห์รูปแบบศิลปะในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน โดยวิเคราะห์ผ่านความดั้งเดิมและนวัตกรรม หัวข้อของภาพวาดและการใช้สี จากนั้นวิเคราะห์ผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินอีกครั้งหนึ่ง ประการสุดท้าย วัตถุประสงค์ของการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ได้บรรลุผลสำเร็จผ่านสุนทรียภาพและภาษาศิลปะ

งานวิจัยนี้มีสุนทรียภาพและภาษาศิลปะเป็นแรงบันดาลใจ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินเป็นหลัก ผ่านสุนทรียภาพและภาษาศิลปะเป็นหัวข้อการสร้างสรรค์หลัก โดยมีผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินเป็นสื่อ ผสมผสานกับทฤษฎีการศึกษาเครื่องเคลือบและทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ เพื่อให้สามารถวิจัยสุนทรียศาสตร์และภาษาศิลปะในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินได้อย่างครอบคลุม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 วิธีการวิจัยเอกสาร: เน้นไปที่การศึกษาระบบการพัฒนาผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินเป็นหลัก ผ่านการรวบรวมและศึกษาดารานหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ ภูมิหลังและประวัติผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน เพื่อรับกระบวนการพัฒนาและภูมิหลังของการสร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินในสมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912 - ค.ศ. 1949) การวิจัยครั้งนี้ดำเนินงานตามหลักการทางวิชาการที่ว่า "การสืบค้นแหล่งข้อมูลทางประวัติศาสตร์ - การประยุกต์ใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง - การให้เหตุผลเชิงคุณค่า" โดยเริ่มจากการชี้แจงภูมิหลังทางแนวคิดสร้างสรรค์และภาพรวมของผลงานของหลิวหยูเจิน ผ่านข้อมูลทางประวัติศาสตร์พื้นฐาน จากนั้นสร้างกรอบสำหรับการวิเคราะห์ด้านสุนทรียศาสตร์โดยใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และสุดท้ายเน้นย้ำถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของภาษาศิลปะของเขาผ่านข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ ข้อมูลต่างๆ ถูกจัดเรียงตามลำดับ "เทคนิค - กระบวนการ - สุนทรียศาสตร์" โดยใช้ข้อมูลด้านเทคนิคมาอธิบายวิธีการวาดภาพบนเครื่องเคลือบ ใช้ข้อมูลด้านกระบวนการมาอธิบายวิธีของขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน และใช้ข้อมูลด้านทฤษฎีสุนทรียศาสตร์มาอธิบายความงามจากผลงานการสร้างสรรค์ ซึ่งก่อให้เกิดโครงสร้างอย่างลึกซึ้ง

2.2 วิธีการสำรวจภาคสนาม: เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจินได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเลือกพิพิธภัณฑ์เครื่องเคลือบประเทศจีนจิ่งเต๋อเจิน โรงงานผลิตเครื่องเคลือบ เขตวัฒนธรรม

และความคิดสร้างสรรค์เถาชีชวน และสตูดิโอส่วนตัวให้เป็นสถานที่ในการสำรวจ ผู้เข้าร่วมและผู้สังเกตการณ์สามารถสัมผัสประสบการณ์ทั้งหมดได้โดยตรง และยังสามารถสำรวจเนื้อหาผลงานของหลิวยู๋เฉิน จากการวิจัยเชิงสำรวจนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปปัญหาที่พบในกระบวนการปฏิบัติและสาเหตุผ่านการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ดังนั้น ข้อมูลถูกจัดเรียงตามลำดับ "ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ - การประยุกต์ใช้เทคนิค - รากฐานทางวัฒนธรรม" รายละเอียดทางสุนทรียศาสตร์จากการวิจัยภาคสนาม เช่น การผสมสี สอดคล้องกับประเด็นทางเทคนิคจากการศึกษากระบวนการ เช่น การผสมวัสดุ และสุดท้ายชี้ไปยังรากฐานทางวัฒนธรรมของแหล่งกำเนิดทางพื้นที่ เช่น ประเพณีท้องถิ่น เพื่อให้ได้การตีความอย่างลึกซึ้งของสุนทรียศาสตร์และภาษาศิลปะ

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 สุนทรียภาพในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวยู๋เฉิน

คุณค่าทางสุนทรียภาพของศิลปะเครื่องเคลือบของหลิวยู๋เฉิน สะท้อนให้เห็นในการเป็นตัวแทนของสุนทรียศาสตร์แบบดั้งเดิมของตะวันออกและการแสดงออกของจิตวิญญาณที่นุ่มนวลจากมุมมองของผู้หญิง เขาได้ใช้เทคนิค “ดอกท้อแต่ม้วนน้ำ” มาเป็นภาษาหลักและสร้างโลกของเครื่องเคลือบที่เต็มไปด้วยจิตวิญญาณแห่งพื้นผิวผ่านการเบลนสี ความเรียบง่ายของรูปร่าง การเว้นพื้นที่ว่างขององค์ประกอบภาพและการแสดงออกเชิงบทกวีของหัวข้อจากมุมมองของสุนทรียศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ องค์ประกอบทางศิลปะของมันเป็นสัญลักษณ์ที่ได้สะท้อนความสนใจของปัญญาชนและนักวิจารณ์ทางเทคนิค องค์ประกอบหลักมีดังต่อไปนี้

3.1.1 สุนทรียภาพแห่งลายเส้น

ในภาพวาดนี้ การวาดภาพขนนกนั้นมีชีวิตชีวาเป็นพิเศษ ลายเส้นที่ละเอียดพลิ้วไหวอย่างเป็นอิสระบนขนนก สร้างเป็นพื้นผิวที่สมจริง แต่ยังคงไว้ซึ่งเสน่ห์อันงดงามของภาพวาดแนวนกปราชญ์ ทำให้ผู้คนสัมผัสได้ถึงความเบาและความมีชีวิตชีวาของขนนก โครงร่างของตัวนกและเส้นกิ่งของดอกไม้แบ่งแยกกันอย่างชัดเจน ลื่นไหลแต่ทรงพลัง ลายเส้นมีความเป็นธรรมชาติและมีจังหวะ ก่อให้เกิดพลังที่แข็งแกร่งทางศิลปะของ “หาความสงบในความเคลื่อนไหว และในความแข็งแรงเห็นความอ่อนโยน”

ภาพที่ 2 การวิเคราะห์ลายเส้นของ “แผ่นกระเบื้องเคลือบลายดอกไม้และนกเพ็นฉ่าย” (<https://artso.artron.net>)

3.1.2 สุนทรียภาพแห่งสี

ในด้านการจัดการสี หลิวหยูเฉียนมุ่งเน้นในการแสวงหา “ความสวยงามอันบริสุทธิ์” เขามักจะใช้เทคนิคการลงสีแบบสองเส้นโครง เพื่อให้สีของดอกไม้มีความอ่อนหวานและสดใส ผสมผสานกับสีที่อึมครึมปานกลาง แสดงให้เห็นถึงความอ่อนหวานและเต็มไปด้วยความเป็นบทกวี ใบไม้ถูกจัดเรียงความหนาแน่นและเบาบางจากด้านหน้าและด้านข้าง โดยใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงระหว่างความเข้มและความอ่อนของสี เพื่อถ่ายทอดเลเยอร์ตามธรรมชาติ ทำให้ภาพมีความสดใสและงดงาม

ในด้านการจัดการสี หลิวหยูเฉียนมุ่งเน้นในการแสวงหา “ความสวยงามอันบริสุทธิ์” เขามักจะใช้เทคนิคการลงสีแบบสองเส้นโครง (หรือที่เรียกว่า “การวาดเส้นขอบสองชั้นและการลงสี”) ซึ่งเป็นเทคนิคหลักของการวาดภาพบนเครื่องเคลือบเฟินฉ่ายแบบจินตังเดิม เทคนิคนี้หมายถึงการวาดเส้นขอบของวัตถุด้วยสองเส้นโครง จากนั้นค่อยเติมสีลงในเส้นขอบ หลักการสำคัญคือ การวาดเส้นขอบก่อน การเติมสีทีหลัง เพื่อให้ได้ภาพที่เป็นรูปธรรมของวัตถุผ่านลักษณะการกำหนดของเส้นและการเติมสี ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะการสร้างสรรค์ที่เป็นแบบแผนและมีมาตรฐานในด้านเทคนิคศิลปะแบบดั้งเดิม เพื่อให้สีของดอกไม้มีความอ่อนหวานและสดใส ผสมผสานกับสีที่อึมครึมปานกลาง แสดงให้เห็นถึงความอ่อนหวานและเต็มไปด้วยความเป็นบทกวี ใบไม้ถูกจัดเรียงความหนาแน่นและเบาบางจากด้านหน้าและด้านข้าง โดยใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงระหว่างความเข้มและความอ่อนของสี เพื่อถ่ายทอดเลเยอร์ตามธรรมชาติ ทำให้ภาพมีความสดใสและงดงาม

ภาพที่ 3 การวิเคราะห์สี “แจกันภาพดอกไม้และนกเฟินฉ่าย” (<https://artso.arttron.net>)

3.1.3 สุนทรียภาพแห่งองค์ประกอบภาพ

ผลงานชิ้นนี้ใช้จานกระเบื้องเคลือบทรงกลม ในด้านองค์ประกอบของพื้นที่ให้ความรู้สึกกว้างขวางและยังทั้งพื้นที่ส่วนเกินสีขาวไว้ ทำให้ผลงานนั้นดูไม่แออัด ไม่ซับซ้อน และสง่างาม ด้วยจินตภาพทางศิลปะอันลึกซึ้ง หลิวหยูเฉียนเชี่ยวชาญในการใช้พื้นที่สีขาวเพื่อเป็นพื้นที่สำหรับการพักสายตา ในด้านของภาพ เขาได้สร้างความรู้สึกที่สวยงามของ “ความเรียบง่าย” ทำให้จิตใจของผู้ชมสงบนิ่ง

ภาพที่ 4 การวิเคราะห์องค์ประกอบภาพของ “จานลายดอกไม้และนกเพนฉ่าย” (<https://artso.artron.net>)

3.2 องค์ประกอบในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน

พื้นผิวคือการเชื่อมโยงทางสัมผัสที่เกิดจากองค์ประกอบทางสายตา หลิวหยูเจิน ได้สร้างสำคัญในด้านพื้นผิวของการวาดภาพบนเครื่องเคลือบผ่านนวัตกรรมทางเทคนิค ซึ่งสอดคล้องกับกลไกของจิตวิทยาด้านสุนทรียศาสตร์ สีสันของผลงานเป็นไปตามหลักการทางสุนทรียศาสตร์ที่ว่า "ดึงดูดทั้งรสนิยมชั้นสูงและรสนิยมทั่วไป" โดยให้ความสำคัญกับความกลมกลืนมากกว่าการเปรียบเทียบเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ที่สดชื่นและสง่างาม และการจัดองค์ประกอบเน้นที่ "การใช้พื้นที่สีขาวเป็นหลัก" เพื่อสร้างระเบียบเชิงพื้นที่ที่สอดคล้องกับกฎทางสายตาและแนวคิดทางศิลปะของปัญญาชน

3.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภาพในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน

หลิวหยูเจินเป็นปรมาจารย์ด้านศิลปะเครื่องเคลือบของประเทศจีน ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะหนึ่งใน “แปดสหายแห่งจูซาน” ผลงานเครื่องเคลือบของเขาได้ผสมผสานบทกวี การเขียนตัวอักษรจีน ภาพวาด การแกะสลัก ตราประทับ และรูปแบบทางศิลปะอื่น ๆ เพื่อสร้างรูปแบบทางภาพที่เป็นเอกลักษณ์ องค์ประกอบภาพในผลงานของเขาประกอบด้วย ลายเส้น สี รูปทรง จินตภาพทางสุนทรียภาพ ลวดลาย เทคนิค และการแสดงออกทางวัตถุ องค์ประกอบทางภาพเหล่านี้ได้ร่วมกันสร้างรูปแบบทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเจิน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงมรดกอันล้ำลึกและเสน่ห์ทางศิลปะของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนได้อย่างสมบูรณ์ ด้านล่างนี้เป็นผลงานเครื่องเคลือบบางชิ้นที่ใช้องค์ประกอบภาพเหล่านี้

ภาพที่ 5 หน้าอัลบั้มภาพดอกไม้และนกของหลิวหยูเจินสมัยยุคราชวงศ์จิ้น (1 คู่) (<https://artso.artron.net>)

หน้าอัลบั้มภาพดอกไม้และนก (หนึ่งคู่) ในยุคราชวงศ์จิ้นของหลิวหยูเจิน มีสีสันที่โดดเด่น สว่างและชุ่มชื้น โดยใช้เทคนิคที่กระชับและเรียบร้อย นกนางเขนมีสีสันสดใสและเหมือนจริง ขนนุ่มฟู และสีขนถูกแต้มด้วยพู่กัน ทำให้มีสีอ่อนและสีเข้มที่เป็นธรรมชาติ และกลีบดอกไม้ยังมีชีวิตชีวาและเป็นธรรมชาติมากขึ้นอีกด้วย

ภาพที่ 6 แผ่นกระเบื้องเคลือบเฟ้นฉ่ายสีสันของฤดูใบไม้ผลิในสวนสมัยราชวงศ์จิ้น (<https://artso.artron.net>)

แผ่นกระเบื้องเคลือบพื้นฉ่ายสีสันของฤดูใบไม้ผลิในสวนสมัยสาธารณรัฐจีน ผลงานชิ้นนี้ได้ใช้พื้นที่ประณีตและงดงาม วาดภาพดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิอันอบอุ่น และทิวทัศน์ของฤดูใบไม้ผลิที่ไร้ขอบเขต ภาพวาดนี้แสดงให้เห็นถึงนกนางแอ่นสามตัวกำลังบิน พร้อมกับส่งเสียงร้องเพลงอย่างมีความสุข โดยใช้วิธีการที่มีชีวิตชีวาและความประณีต จึงถือเป็นผลงานที่โดดเด่น กิ่งของดอกท้อที่ขยายออก แต่มดดอกท้อเป็นจุด สกิลินหอมบานสะพรั่งและแข่งกันแสดงความงาม เกสรตัวผู้ประดับด้วยสีเข้ม โดยมีสีสันที่อ่อนช้อย ภาพโดยรวมมีความงดงามและสง่างาม รวมถึงการใช้พื้นที่ประณีต

จากมุมมองทางสุนทรียศาสตร์ องค์ประกอบสำคัญจากผลงานของหลิวหยูเฉียน ก่อให้เกิดความก้าวหน้าสามด้าน ได้แก่ (1) ความก้าวหน้าทางเทคนิค การใช้เทคนิคแต่มดน้ำมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบพื้นฉ่าย (2) ความก้าวหน้าทางสุนทรียศาสตร์ โดยการนำแนวคิดทางศิลปะของจิตรกรรมชั้นสูงมาประยุกต์ใช้กับเครื่องเคลือบ ทำให้มีคุณค่าทางวัฒนธรรมของการตกแต่งเครื่องเคลือบมากขึ้น และ (3) ความก้าวหน้าด้านการยอมรับ โดยการสร้างความสมดุลระหว่างสุนทรียศาสตร์ของผู้เชี่ยวชาญกับการชื่นชอบของสาธารณชน และตอบสนองความต้องการทางสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ในด้าน "ความเรียบง่าย ความมีชีวิตชีวา และเสน่ห์" ผลงานของเขาได้กลายเป็นแบบอย่างสำหรับการเปลี่ยนแปลงศิลปะเครื่องเคลือบดินเผาแบบดั้งเดิมไปสู่ศิลปะสมัยใหม่ ดังนั้น ผลงานของเขาเป็นแบบอย่างสำหรับการเปลี่ยนแปลงศิลปะเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมไปสู่ศิลปะสมัยใหม่ และยังเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับศิลปินรุ่นหลังในด้านการวาดภาพบนเครื่องเคลือบทั้งในแง่ของสุนทรียศาสตร์และเทคนิค

3.3 องค์ประกอบในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉียน

รูปทรงโดยรวมในผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉียนมีความเรียบง่าย โดยเน้นไปที่ความสมดุลของสัดส่วนและ "จิตวิญญาณ" ของสิ่งของ เขาเชี่ยวชาญในการทำให้วัตถุแสดงความงามของความเคลื่อนไหวในความสงบผ่านเส้นโค้งเล็กน้อย ส่วนปากที่เก็บเข้าด้านใน พวยกามีความเอียงเล็กน้อย และวิธีการจัดการอื่น ๆ ซึ่งแตกต่างจากการตกแต่งเครื่องเคลือบแบบดั้งเดิมที่แสวงหาการตกแต่งและการแกะสลัก หลิวหยูเฉียนใช้ "ความคลุมเครือ" เป็นพื้นฐาน

ในด้านของการจัดการสี หลิวหยูเฉียนยังคงใช้ประสบการณ์ทางภาพของเขาในภาพวาดหมึกจีน เขาใช้สีเคลือบขาวเป็นพื้นหลัง ใช้สีชมพูอ่อนและหมึกสีอ่อนเพื่อแต่มดสีให้เหมือนการเปลี่ยนสีของดอกท้อ ก่อตัวเป็นรูปแบบของ "ดอกท้อแต่มดน้ำ" ภาษาทางสีนี้ไม่เพียงแต่ฟื้นฟูความสวยงามของดอกท้อในฤดูใบไม้ผลิเท่านั้น แต่ยังเพิ่มบุคลิกของผู้หญิงและความรู้สึกของนักปราชญ์ในผลงานอีกด้วย

สิ่งสำคัญอยู่ที่การใช้ "น้ำ" ในฐานะสื่อกลาง โดยเปลี่ยนจากการทาเป็นการซึม ส่งผลให้การระบายสีแต่ละครั้งเป็นปัจเจกที่ไม่สามารถผลิตซ้ำได้ กระบวนการนี้ต่างจากการควบคุมอย่างแม่นยำในเทคนิคการเคลือบสีแบบตะวันตก แต่กลับเน้นย้ำถึงสถานะ "ความไร้ระเบียบภายใต้การควบคุม" ตามสุนทรียศาสตร์ของโลกตะวันออก

ในด้านขององค์ประกอบภาพ หลิวหยูเฉียนใช้องค์ประกอบแบบไม่สมมาตรจำนวนมากและการเว้นพื้นที่ว่าง องค์ประกอบของภาพมักจะรวมอยู่ที่มุมหนึ่งของวัตถุ เว้นพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ ทำให้ภาพของดอกท้อดูเหมือนลอยอยู่ในหมอก เขาเชี่ยวชาญในการใช้การซึมผ่านของสีแบบใต้เคลือบ เพื่อให้ภาพแสดงความตึงเครียดทางสายตาของ "การมีอยู่หรือไม่มี การมองเห็นความว่างเปล่าที่อยู่ภายใน"

วิธีการสร้างองค์ประกอบภาพเช่นนี้สืบทอดแนวคิดของ "การสอดประสานของสีขาวและสีดำ" ในการวาดภาพภูมิทัศน์ของจีน เพื่อสร้างจังหวะภาพระหว่างความจริงและความเสมือนจริง และสร้างความเคร่งขรึมในบทกวีที่แข็งแกร่ง

ศิลปะเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉียนไม่ใช่งานสำรวจด้านรูปร่างเท่านั้น แต่ยังบรรจุความคิดของเขาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตธรรมชาติ จิตสำนึกของผู้หญิงและสุนทรียศาสตร์ของบทกวี เขาใช้ดอกท้อมาเป็นจินตภาพเพื่อแสดงถึงความเคร่งขรึมทางอารมณ์ระหว่างช่วงเวลาของชีวิตที่เบ่งบานและความร่วงโรยอันเป็นนิรันดร์ ผ่านการเว้นพื้นที่ว่างและการเบลนสีสัญลักษณ์ของความอ่อนไหวภายในและความงามที่ซ่อนอยู่ของผู้หญิง ด้วยความช่วยเหลือรูปแบบน้ำหมึก สร้างเป็นบทสนทนาที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ของบทกวีคลาสสิก

ผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยูเฉียนยึดเทคนิค "ดอกท้อแต่มดน้ำ" เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสรรค์ ใช้หัวข้อดอกไม้และนกเป็นสื่อในการถ่ายทอดเนื้อหา และถือเอามิติทางอารมณ์และบรรยากาศของจิตรกรรมแบบปัญญาชนเป็นจิตวิญญาณของผลงาน โดยผสมผสานรูปแบบของบทกวี อักษร ภาพวาด และตราประทับเข้าไว้ด้วยกัน จนบรรลุเอกภาพ

ระหว่างนวัตกรรมเชิงเทคนิคหัตถศิลป์กับความก้าวหน้าทางสุนทรียภาพ ผลงานของเขาไม่เพียงเป็นจุดสูงสุดของศิลปะเครื่องเคลือบเทคนิคเผินไฉ่เท่านั้น หากยังเป็นแบบอย่างสำคัญของการเปลี่ยนผ่านศิลปะการวาดภาพบนเครื่องเคลือบจีนจาก “การตกแต่งเชิงหัตถกรรม” ไปสู่ “การสร้างสรรคเชิงศิลปะ” อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีคุณค่าทั้งในด้านศิลปะด้านหัตถศิลป์ และด้านวัฒนธรรมควบคู่กันอย่างครบถ้วน

4. อภิปรายผล

ผลการวิจัย: มีการให้นิยามเชิงวิชาการและคุณค่าทางเทคนิคของ “ดอกท้อแต่ม้า” อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเปิดเผยกลไกทางสุนทรียภาพและนัยทางวัฒนธรรมของแนวคิด “ความงามแบบสูงและสามัญดำรงอยู่ร่วมกัน” และทำให้ตำแหน่งทางประวัติศาสตร์ในลักษณะ “สืบทอดอดีตและเชื่อมต่อกอนาคต” ของผลงานชัดเจนยิ่งขึ้น ในเชิงการสืบทอดจากอดีต ผลงานตั้งอยู่บนรากฐานหัตถศิลป์ของเครื่องเคลือบเผินไฉ่จากเตาราชสำนักสมัยราชวงศ์ชิง เช่น การใช้ลวดลายขอบสีแดงผ่านหง (矾红) และการประยุกต์สีแก้วขาว (玻璃白) ควบคู่กับการรับอิทธิพลจากเทคนิคการวาดภาพดอกไม้และนกของสำนักไฮ่ไปจากศิลปินอย่าง ฮวาเอียน (华岳) และเร็นป้อเหียน (任伯年) จนก่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาแบบลำดับขั้นจาก “การสืบทอดหัตถกรรม — การปฏิรูปเทคนิค — การยกระดับสุนทรียภาพ” ในเชิงการชี้นำสู่อนาคต ผลงานได้ส่งอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์เครื่องเคลือบเผินไฉ่หัวข้อดอกไม้และนกร่วมสมัย โดยเทคนิค “ดอกท้อแต่ม้า” ถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้ทั้งในงานเครื่องเคลือบ “7501” และในผลงานของศิลปินเผินไฉ่แห่งเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ยุคปัจจุบัน ส่งเสริมให้ศิลปะเผินไฉ่เปลี่ยนผ่านจาก “การตกแต่งเชิงหัตถกรรม” ไปสู่ “การสร้างสรรคเชิงศิลปะบริสุทธิ์” และสถาปนาสถานะทางวิชาการของหลิวหยูเจินในฐานะ “ปรมาจารย์ศิลปะเผินไฉ่ดอกไม้และนกแห่งยุคใกล้สมัยใหม่” อย่างชัดเจน

การสะท้อน: งานวิจัยได้สะท้อนแนวคิดการเปลี่ยนผ่านของศิลปะดั้งเดิมในสมัยสาธารณรัฐจีนภายใต้แนวคิด “การบูรณาการข้ามสาขา” โดยผ่านการผสานระหว่าง “จิตวิญญาณของภาพวาดปัญญาชน” กับ “ฐานรองรับของหัตถศิลป์พื้นบ้าน” ทำให้ศิลปะดั้งเดิมสามารถเกิดการแปรเปลี่ยนเชิงสร้างสรรค์ในบริบทสังคมสมัยใหม่และใกล้สมัยใหม่ พร้อมทั้งมอบกรอบแนวคิดเชิงการเปลี่ยนผ่านในลักษณะ “แก่นวัฒนธรรม + นวัตกรรมเชิงหัตถศิลป์” ให้แก่การสืบทอดและการฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมร่วมสมัย อีกทั้งสะท้อนแนวคิดการสร้างสรรคของกลุ่มศิลปินเขียนลวดลายเครื่องเคลือบแห่งจุชาน เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น ที่ยึดหลัก “ตั้งอยู่บนรากฐานหัตถกรรมท้องถิ่น และตอบสนองต่อความต้องการของยุคสมัย” โดยผลงานของพวกเขาไม่เพียงสืบสานอัตลักษณ์ทางหัตถศิลป์ของเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้นเท่านั้น หากยังทำหน้าที่บันทึกการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของสังคมจีนในยุคใกล้สมัยใหม่ กลายเป็นสื่อกลางคู่ขนานที่บรรจุทั้งอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและจิตวิญญาณแห่งยุคสมัยไว้พร้อมกัน

จากการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างอย่างชัดเจนในวงการวิชาการเกี่ยวกับการประเมินลักษณะพิเศษของ “ความสง่างามและความหายาก” ในรูปแบบศิลปะของหลิวหยูเจิน ผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานของหลิวหยูเจิน ค้นพบว่า ผลงานที่ได้รับการยอมรับจากทุกชนชั้น ในช่วงแรกเขาได้เป็นลูกศิษย์ของพานเถาหยู (潘匋宇) ผู้เชี่ยวชาญการวาดภาพดอกไม้และนก รูปแบบของเขามีความสง่างามและมีพลัง หลังจากเข้าสู่วัยกลางคนแล้ว เขาได้ซึมซับเทคนิคการวาดภาพแบบไร้หมึกพู่กันของหยุนไช่ผิง (恽寿平) จิตรกรผู้มีชื่อเสียงสมัยราชวงศ์ชิง ภาพวาดดอกไม้และนกของเขามีรูปแบบที่เรียบง่ายและสีสันทั้งดงาม ในช่วงบั้นปลายชีวิต เขาได้รับอิทธิพลจากศิลปะแนวสมจริงของสมัยใหม่ ทั้งยังได้รับอิทธิพลจาก “ทฤษฎีการตกแต่งเครื่องเคลือบ” ทำให้ภาพวาดบนเครื่องเคลือบของเขามีความสมจริงและการตกแต่งมากยิ่งขึ้น

จากการวิจัยเปรียบเทียบกับวังเย่อิง (汪野亭) ได้รับข้อสรุปที่แตกต่างออกไป ผลงานวิจัยของเจิ้งอี่อิง (郑依晴) (Zheng, 2014) เชื่อว่า ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการวาดภาพแบบไม่ประณีตของวังเย่อิงกับเทคนิคการวาดภาพแบบผสมของหลิวหยูเจินนั้นมีความแตกต่างอย่างมาก และนำไปสู่แนวโน้มที่เน้นความสง่างามของวังเย่อิง ส่วนหลิวหยูเจินนั้นกลับเน้นไปที่ความไม่ประณีต ความแตกต่างนี้สะท้อนให้เห็นถึงสองแนวทางหลักในการสร้างสรรค์ผลงานของแปดสหายแห่งจุชาน หรือแม้แต่ภาพวาดบนเครื่องเคลือบจิ้งเต๋อเจิ้น

ต้นตอของความขัดแย้งนี้อยู่ที่เกณฑ์การประเมินและวัตถุประสงค์ในการเปรียบเทียบที่แตกต่างกัน คนแรก

ประเมินผลงานของหลิวหยู่เฉิน โดยพิจารณาจากเส้นทางการพัฒนาศิลปะและเอกลักษณ์ทางเทคนิคของเขาเองเป็นหลัก โดยเน้นว่าผลงานของเขาผสมผสานความสง่างามของภาพวาดแนวนักปราชญ์เข้ากับค่านิยมของศิลปะพื้นบ้าน

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัย

เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาการของผลงานเครื่องเคลือบของหลิวหยู่เฉิน ขอแนะนำให้เจาะลึกการวิจัยเกี่ยวกับอัตลักษณ์และเทคนิคทางศิลปะ โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ของพุทธวัฒนธรรมและการผสมผสานเทคโนโลยีสมัยใหม่ต่อไป วงการวิชาการควรเสริมสร้างการวิเคราะห์องค์ประกอบแบบดั้งเดิมและนวัตกรรมในศิลปะเครื่องเคลือบ สำหรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น การพิมพ์สามมิติและการออกแบบดิจิทัลในการสร้างสรรค์ รวมถึงส่งเสริมการบูรณาการระหว่างศิลปะและเทคโนโลยี

ด้านการสนับสนุนทางนโยบาย: รัฐให้การส่งเสริมการอนุรักษ์และนวัตกรรมศิลปะและงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม สนับสนุนการจัดรายชื้อผู้ฝึกฝนทักษะระดับสูง ส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาเทคนิคแบบดั้งเดิม โดยสามารถยืมขอเงินทุนพิเศษเพื่อนำมาพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม และเพื่อสนับสนุนการสร้างสรรคทางศิลปะและการเผยแพร่ในตลาดได้

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งต่อไปควรมุ่งขยายขอบเขตการศึกษาให้ลึกและกว้างยิ่งขึ้น ทั้งในมิติทางเทคนิค ประวัติศาสตร์ศิลปะ และการประยุกต์ใช้ร่วมสมัย เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับคุณค่าทางสุนทรียภาพและภาษาทางศิลปะของหลิวหยู่เฉิน

ประการแรก ควรดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เชิงเทคนิคอย่างละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์เทคนิค “ดอกท้อแต่ม้วนน้ำ” โดยใช้การวิเคราะห์เชิงวัสดุศาสตร์ เช่น การตรวจสอบชั้นสี องค์ประกอบเม็ดสี และอุณหภูมิการเผา เพื่ออธิบายกลไกทางเทคนิคที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางสุนทรียภาพอย่างเป็นรูปธรรม อันจะช่วยยืนยันข้อค้นพบเชิงทฤษฎีด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์

ประการที่สอง ควรขยายการศึกษาสู่การเปรียบเทียบเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะระหว่างหลิวหยู่เฉินกับศิลปินร่วมสมัยในกลุ่ม “แปดสหายแห่งจูซาน” ตลอดจนศิลปินรุ่นใหม่รุ่นหลัง เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการของภาษาทางศิลปะในบริบทของการเปลี่ยนผ่านจากศิลปะเครื่องเคลือบเชิงหัตถกรรมสู่ศิลปะเชิงสร้างสรรค์สมัยใหม่

ประการที่สาม ควรศึกษาการประยุกต์องค์ประกอบทางสุนทรียภาพของหลิวหยู่เฉินสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมร่วมสมัย โดยศึกษาแนวทางการถอดองค์ประกอบเชิงสัญลักษณ์ สี สัน องค์ประกอบภาพ และจิตวิญญาณเชิงบทกวี เพื่อนำไปพัฒนาเป็นแนวทางการออกแบบที่เชื่อมโยงระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

6. เอกสารอ้างอิง

- Cheng, G. (2024). Exploration and reflection on the decorative art of pastel porcelain. *Ceramic Science and Art*, 56–57. <https://doi.org/10.13212/j.cnki.csa.2024.06.100>
- Revival of China's "porcelain capital" Jingdezhen. (2024, January 18). People's Daily Online. <https://en.people.cn>
- Xiong, J., & Xiong, H. (2022). The origin and process analysis of Liu Yucen's water dot peach blossom technique. *Ceramic Science and Art*, 56(6), 41–42. <https://doi.org/10.13212/j.cnki.csa.2022.06.026>
- Xu, J. (2023). Research on the history and craftsmanship of water dot peach blossoms. *Jiangsu Ceramics*, 56(3), 74–75. <https://doi.org/10.16860/j.cnki.32-1251/tq.2023.03.005>

- Zheng, Y. (2014). Exploring the similarities and differences in porcelain plate painting creations of Wang Yeting and Liu Yucen. *Journal of Chongqing Three Gorges University*, 30, 6. [https://doi.org/ 10.13743/j.cnki.issn.1009-8135.2014.06.016](https://doi.org/10.13743/j.cnki.issn.1009-8135.2014.06.016)
- Zhu, X. (2007). Jue'an Qiaoweng – Liu Yucen. *Ceramic Research*, 4, 25–27. <https://doi.org/10.16649/j.cnki.36-1136/tq.2007.04.029>